

Hier begint vertrouwen

Uitspraak Tuchtcommissie DSI

2022-001 | d.d. 21 februari 2023

Uitspraak

2022-001

Uitspraak Tuchtcommissie DSI 2022-001 d.d. 21 februari 2023 in de zaak van [Verweerder] (hierna: "Verweerder").

Tuchtcommissie

Prof. mr. K. W.H. Broekhuizen (voorzitter), prof. mr. C.E. du Perron en drs. J.N.M. Pieterse (leden van de Commissie), waarbij mr. drs. L. Stortelder als secretaris optrad.

Deze uitspraak is tot stand gekomen met inachtneming van de bepalingen van het [Reglement Tuchtcommissie](#).

1 Het verloop van de procedure

- 1.1 De Tuchtcommissie heeft op 15 juli 2022 een klachtrapport van de directie van DSI ontvangen. Dit rapport gaat over gedragingen van Verweerder die naar de mening van DSI in strijd zijn met de artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5, 7.1.7, 7.1.8 en 7.2.1 van het Algemeen Reglement van DSI (hierna: "Gedragscode").
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 7 oktober 2022.
- 1.3 Verweerder en DSI zijn in overeenstemming met de bepalingen in het Reglement Tuchtcommissie per brief van 2 november 2022 uitgenodigd voor een zitting van de Tuchtcommissie.
- 1.4 Op van 19 december 2022 heeft de zitting plaatsgevonden. Verweerder is verschenen met zijn advocaat mr. M.C.J. Höfelt. Namens DSI zijn verschenen mr. F. Mreijen en mr. M.A. van der Lecq.
- 1.5 Ter zitting heeft DSI haar stellingen toegelicht aan de hand van spreekanteekeningen. Naast Verweerder zelf heeft mr. Höfelt namens Verweerder het woord gevoerd en het standpunt van Verweerder nader toegelicht. Voorts hebben partijen vragen van de Tuchtcommissie beantwoord.
- 1.6 De Tuchtcommissie heeft na beraadslaging het onderzoek naar aanleiding van de klacht voltooid op 24 januari 2023. Dit is bij bericht van gelijke datum aan partijen meegedeeld.

Uitspraak

2022-001

2 Samenvatting van de feiten

2.1 Verweerder is vanaf 8 oktober 1999 bij DSI geregistreerd geweest als Effectenhandelaar. Vanaf 18 februari 2008 had Verweerder een registratie als Beleggingsadviseur. Deze registratie is op 1 januari 2018 omgezet naar een registratie als Adviseur Beleggen Maatwerk Retail. Verweerder werkte vanaf 1 april 2007 bij [Onderneming A] (hierna: de “bank”), eerst als Accountmanager Duurzaam Vermogensadvies en later als Senior Relatiemanager Private Banking.

2.2 De relevante feiten kunnen met betrekking tot het dienstverband van Verweerder bij de bank in drie tijdvakken worden ingedeeld:

(i) het tijdvak van januari 2017 tot 9 oktober 2019: het desbetreffende tijdvak dat valt binnen het actieve dienstverband (“Tijdvak (i)”);

(ii) het tijdvak van 9 oktober 2019 tot en met 31 december 2019: het tijdvak van het dienstverband na de vaststellingsovereenkomst van 9 oktober 2019 (“Tijdvak (ii)”); en

(iii) het tijdvak van 1 januari tot 16 april 2020: het tijdvak na het dienstverband tot de sluiting van de vaststellingsovereenkomst van 16 april 2020 (“Tijdvak (iii)”).

Tijdvak (i)

2.3 Vanaf het begin van zijn dienstverband bij de bank heeft Verweerder regelmatig gegevens van de zakelijke omgeving van de bank naar zijn privé e-mailadres gestuurd. Dit deed Verweerder om met deze gegevens thuis te kunnen werken.

2.4 In januari 2017 is bij de bank het geactualiseerde Handboek Informatiebeveiliging voor medewerkers van de bank in werking getreden. In dit handboek is onder meer bepaald dat moet worden voorkomen dat vertrouwelijke gegevens van klanten buiten de beveiligde omgeving van de bank terechtkomen en daarbuiten bewaard worden.

2.5 Ook na januari 2017 is Verweerder vertrouwelijke (klant)gegevens naar zijn privé e-mailadres blijven zenden.

2.6 Op 9 oktober 2019 hebben Verweerder en de bank een vaststellingsovereenkomst gesloten op basis waarvan de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 januari 2020 met wederzijds goedvinden is beëindigd. Vanaf dat moment was Verweerder vrijgesteld van het verrichten van werkzaamheden voor de bank.

Tijdvak (ii)

2.7 Verweerder heeft in dit tijdvak – hoewel hij was vrijgesteld van werk – klanten van de bank te woord gestaan.

2.8 Verweerder heeft op 15 oktober 2019 Asset Under Management Rapportages verzonden van zijn zakelijke e-mailadres naar zijn privé e-mailadres, met hierin gegevens van 1261 private banking klanten van de bank. Ook heeft Verweerder op deze datum klantenbestanden van ca. 1300 klanten van de bank alsmede contactgegevens en financiële gegevens van klanten naar zijn privé e-mailadres gestuurd.

Uitspraak

2022-001

Verder heeft Verweerder op 18 oktober 2019, 24 oktober 2019 en 4 november 2019 specifieke klantgegevens naar zijn privé e-mailadres gestuurd.

- 2.9 Het dienstverband tussen Verweerder en de bank is op 31 december 2019 door de vaststellingsovereenkomst van 9 oktober 2019 ten einde gekomen. Op 1 januari 2020 is Verweerder als vermogensbeheerder in dienst getreden bij vermogensbeheerder [Onderneming B].
- Tijdvak (iii)
- 2.10 De bank ontving na het afscheid van Verweerder signalen dat klanten van de bank door Verweerder werden benaderd.
- 2.11 De bank is op 10 februari 2020 een intern onderzoek gestart naar de handelswijze van Verweerder. Uit dit onderzoek is onder meer gebleken dat Verweerder op in oktober en november 2019 grote hoeveelheden vertrouwelijke klantgegevens naar zijn privé e-mailadres heeft gestuurd.
- 2.12 De bank heeft op 26 februari 2020 conservatoir bewijsbeslag laten leggen onder Verweerder. Op de privé-computer van Verweerder werden grote hoeveelheden vertrouwelijke bedrijfs- en klantgegevens van de bank aangetroffen.
- 2.13 Verweerder en de bank hebben op 16 april 2020 een tweede vaststellingsovereenkomst gesloten. Deze vaststellingsovereenkomst behelst onder meer dat Verweerder (i) de in het kader van het vermelde in de paragrafen 2.11 en 2.12 door de bank gemaakte kosten respectievelijk geleden schade vergoedt, (ii) voor een periode van twee jaar geen klanten van de bank benadert en/of een overeenkomsten met die klanten sluit (iii) alle vertrouwelijke gegevens van klanten van de bank van zijn privé-computer laat verwijderen.
- 2.14 Op 2 oktober 2020 heeft de bank een incidentmelding bij DSI gedaan, die heeft geleid tot de aan de Tuchtcommissie voorgelegde klacht.

Uitspraak

2022-001

3. Klacht van DSI

- 3.1 De klacht van DSI strekt tot het opleggen van een boete aan Verweerder van € 1.000 wegens overtreding van de artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5, 7.1.7, 7.1.8 en 7.2.1 van de Gedragscode.
- 3.2 DSI stelt dat Verweerder op drie wijzen tekortgeschoten is in de naleving van de Gedragscode:
- i. Verweerder heeft in strijd gehandeld met interne regels van de bank op het gebied van informatiebeveiliging;
 - ii. Verweerder heeft zeer grote bestanden met klantgegevens naar zijn privé e-mailadres gestuurd na het tekenen van de (eerste) vaststellingsovereenkomst; en
 - iii. Verweerder heeft na de beëindiging van het dienstverband de bedrijfs- en klantgegevens van de bank niet verwijderd.
- 3.3 DSI legt hieraan – kort weergegeven – de volgende verwijten met betrekking tot het handelen van Verweerder ten grondslag, die door de Tuchtcommissie worden gerubriceerd op basis van de in paragraaf 2.2 onderscheiden tijdvakken:

Tijdvak (i)

- i. De werkwijze van Verweerder waarbij vertrouwelijke (klant)gegevens naar zijn privé e-mailadres werden gestuurd, was in de beginfase van zijn dienstverband bij de bank waarschijnlijk gebruikelijk en acceptabel, maar is zeker vanaf januari 2017 in strijd met de regels uit het toen geactualiseerde Handboek Informatiebeveiliging van de bank en de DSI Gedragscode;
- ii. Door zijn werkwijze heeft Verweerder ervoor gezorgd dat vertrouwelijke gegevens buiten de beveiligde server van de bank terecht kwamen, wat onzorgvuldig is;
- iii. Het thuis op zijn privé-computer bewaren van een omvangrijke administratie van bedrijfs- en klantgegevens is in strijd met het (geactualiseerde) Handboek Informatiebeveiliging en brengt grote risico's met zich voor de beveiliging van cruciale klant- en bedrijfsinformatie;
- iv. Verweerder heeft nagelaten bij zijn leidinggevende of de Security Officer te toetsen of zijn handelswijze – met name na inwerkingtreding van de geactualiseerde interne regels in januari 2017 – nog in overeenstemming was met het beleid van de bank;

Tijdvak (ii)

- v. Enkele dagen na het sluiten van de vaststellingsovereenkomst heeft Verweerder een aantal e-mails met zeer grote hoeveelheden vertrouwelijke klantgegevens van meer dan 1000 klanten van de bank, naar zijn privé e-mailadres gezonden. Dit is in strijd met de regels uit het Handboek Informatiebeveiliging en de geldende integriteitsnormen, zoals vastgelegd in de DSI Gedragscode;
- vi. Omdat Verweerder per 9 oktober 2019 door de bank was vrijgesteld van werk, had hij zich dienen te onthouden van de bediening van klanten;
- vii. Omdat Verweerder in deze periode aan het oriënteren was op een nieuwe baan bij een mogelijke concurrent van de bank, roept de werkwijze van Verweerder de schijn van belangenverstrengeling op. De indruk wordt gewekt dat Verweerder zijn privébelang boven het belang van de bank en de klanten van de bank heeft

Uitspraak

2022-001

gesteld. Dit is een veronachtzaming van de integriteitsregels uit de DSI Gedragscode;

- viii. Verweerder heeft door zijn handelswijze van een zeer groot aantal personen de privacy geschonden. Hiermee is Verweerder op een ernstige wijze tekortgeschoten in de naleving van de in de DSI Gedragscode vastgelegde norm die strekt tot zorgvuldige omgang met (klant)gegevens;

Tijdvak (iii)

- ix. Het in bezit houden van alle (klant)gegevens van de bank na het einde van het dienstverband levert een schending van de Gedragscode op;
- x. Door de klantgegevens na het beëindiging van het dienstverband privé te behouden heeft Verweerder onvoldoende aandacht gehad voor de privacy van deze personen, hetgeen een schending van de Gedragscode betreft;
- xi. Ook na beëindiging van het dienstverband is er sprake geweest van de schijn van belangenverstrengeling, omdat Verweerder een nieuwe dienstbetrekking had bij een concurrent van de bank en thuis beschikte over een omvangrijke administratie van (klant)gegevens van de bank. Het is Verweerder aan te rekenen dat hij dit niet heeft ingezien en heeft nagelaten alle van de bank afkomstige informatie van zijn privé-computer te verwijderen.

- 3.4 DSI is aldus van mening dat de wijze waarop Verweerder is omgegaan met vertrouwelijke bedrijfs- en klantgegevens van de bank een ernstige schending van de Gedragscode oplevert. Verweerder heeft in strijd gehandeld met diverse bepalingen uit de Gedragscode. DSI is van mening dat Verweerder op een ernstige wijze is tekortgeschoten in het op een verantwoordelijke en integere wijze optreden als ervaren Senior Relatiemanager Private banking. Door het structureel onzorgvuldig omgaan met vertrouwelijke gegevens heeft Verweerder fundamentele normen van zijn vak geschonden. DSI heeft er in het klachtrapport op gewezen dat op grond van artikel 12.17 van het Algemeen Reglement van een tuchtrechtelijke veroordeling gedurende een periode van drie jaar in het openbare register van DSI aantekening wordt gemaakt. Gezien het tijdsverloop in deze zaak stelt DSI voor de duur van deze aantekening te verkorten tot twee jaar.

Uitspraak

2022-001

4 Het verweerschrift

- 4.1 Verweerder stelt in zijn verweerschrift – kort weergegeven – dat hij zich niet kan vinden in de conclusie van DSI. Bij de weergave van het verweer wordt opnieuw de in paragraaf 2.2 gemaakte onderscheiding in tijdvakken gehanteerd:

Tijdvak (i)

- 4.2 Verweerder wijst erop dat hij het met de kennis van nu inziet dat het onverstandig was om klantinformatie buiten de omgeving van de bank te brengen. Verweerder voert aan dat hij zich ten tijde van de verzending van de gegevens naar zijn privé e-mail van geen kwaad bewust was. De bank was ook volledig op de hoogte van zijn werkwijze en Verweerder heeft meermaals aan de bank aangegeven dat hij op deze wijze werkte. De bank heeft hierop nooit actie ondernomen.
- 4.3 Verweerder betwist dat de op de privé e-mail van Verweerder aangetroffen informatie een administratie betrof, maar stelt dat dit e-mails met daaraan gehechte bestanden, brieven en presentaties betreffen. Verweerder geeft aan dat zijn privé-computer en e-mail goed waren beveiligd.
- 4.4 Verweerder stelt dat medewerkers van de bank altijd beschikbaar moesten zijn voor klanten en dat klantgegevens derhalve altijd toegankelijk moesten zijn. Verweerder geeft aan daarom altijd via zijn privécomputer te hebben gewerkt. Verweerder stelt dat deze handelswijze door de bank werd gestimuleerd en gewaardeerd.
- 4.5 Verweerder wijst erop dat de bank op geen enkele wijze heeft aangegeven dat zijn werkwijze niet conform het geldende beleid was en ook heeft de bank niet aangegeven dat het beleid van de bank gewijzigd was. Verweerder geeft verder aan dat hij niet bewust in strijd met het Handboek Informatiebeveiliging heeft gehandeld omdat hij met dit handboek niet bekend was. De bank heeft Verweerder niet geïnformeerd over dit handboek en heeft het handboek niet aan hem ter beschikking gesteld.

Tijdvak (ii)

- 4.6 Verweerder erkent dat hij de klantgegevens beter niet naar zijn privé e-mail had kunnen sturen, maar betwist dat hij daarmee op ernstige wijze is tekort geschoten in zijn zorgvuldigheidsverplichtingen jegens de bank en haar klanten. Het handelen van Verweerder moet in context worden geplaatst.
- 4.7 Verweerder wijst erop dat hij na 9 oktober 2019 niet zijn werkzaamheden kon staken. De bank heeft het vertrek van Verweerder pas op 29 oktober 2019 aangekondigd en heeft dit gedaan zonder een opvolger te benoemen. De klanten die Verweerder altijd had bediend namen nog steeds contact op met Verweerder en de bank heeft Verweerder ook verzocht om nog contact te houden met klanten vanwege zijn ervaring. Verweerder heeft uit plichtsbesef jegens zijn klanten nog tot 1 januari 2020 aan verzoeken van klanten om contact en advies gehoor gegeven. Verweerder voert aan dat hij de klanten niet in de kou wilde laten staan aangezien zijn opvolging binnen de bank nog niet was geregeld.

Uitspraak

2022-001

- 4.8 Verweerder wijst er ook op dat eind 2019 voor hem een chaotische periode was omdat hij op dat moment een burn-out had en zoekende was naar de ontwikkeling van zijn loopbaan buiten de bank. Pas eind 2019 kwam zijn baan bij [Onderneming B] op zijn pad, dit was geen vooropgezet plan.
- Tijdvak (iii)
- 4.9 Verweerder stelt voorop dat aan het einde van zijn dienstverband niet aan de orde is geweest dat hij alle klantgegevens op zijn privé-computer en e-mail diende te verwijderen. Verweerder wijst erop dat hij wel alle fysieke data en dossiers heeft verwijderd voor het einde van zijn dienstverband.
- 4.10 Verweerder stelt dat de databestanden die bank later heeft aangetroffen op de privé-computer van Verweerder bijlagen bij e-mails zijn geweest die niet definitief uit de prullenbak van de computer waren verwijderd. Verweerder erkent dat hij zijn computerbestanden na zijn uitdiensttreden achteraf gezien onvoldoende heeft opgeruimd, hetgeen zijn oorzaak vindt in het feit dat het databestand van Verweerder onoverzichtelijk was en omdat werk en privé door elkaar heen liepen.
- 4.11 Verder benadrukt Verweerder dat hij zich tijdens het onderzoek van de bank in februari 2020 zeer coöperatief heeft opgesteld en alles aan de bank heeft overhandigd wat hij had, omdat hij ook zelf wilde dat alle informatie verwijderd werd.
- 4.12 Tot slot erkent Verweerder fouten te hebben gemaakt door vertrouwelijke gegeven van de bank naar zijn privé e-mail en computer te verzenden, maar benadrukt dat er geen vertrouwelijke informatie 'naar buiten' is gekomen. Wel beseft Verweerder dat zijn handelswijze achteraf gezien risicovol is geweest. Verweerder geeft aan zijn handelswijze te betreuren en wijst erop dat er geen sprake is van bewust overtreden van de gedragsregels van DSI.
- 4.13 Verweerder verzoekt de Tuchtcommissie om bij de beoordeling van de klacht en de eventuele oplegging van een maatregel rekening te houden met het feit dat Verweerder al is 'gestraft' door de bank. Het geschil houdt Verweerder al jaren bezig. Verweerder is in de tweede vaststellingsovereenkomst akkoord gegaan met een concurrentiebeding. Bij zijn nieuwe werkgever moest hij een andere functie gaan bekleden. Ook is de registratie van Verweerder bij DSI inmiddels al twee jaar opgeschort.

Uitspraak

2022-001

5 Ter zitting

- 5.1 Partijen hebben tijdens de zitting over en weer hun stellingen nader toegelicht. Ook heeft de Tuchtcommissie aan beide partijen vragen gesteld. DSI heeft in aanvulling op het klachtrapport in het kort nog het volgende naar voren gebracht:
- Verweerder geeft er met zijn verklaring dat hij uit klachtgerichtheid en plichtsgetroouwdheid contact met klanten had, onvoldoende aandacht aan dat hij zich na het ondertekenen van de vaststellingsovereenkomst in een bijzondere positie bevond. DSI is van oordeel dat iemand die een organisatie verlaat en is vrijgesteld van werk, moet beseffen dat er iets wezenlijks is veranderd. Verweerder had daarom het versturen van klantgegevens dienen af te stemmen met zijn leidinggevende, dat heeft hij niet gedaan.
 - DSI wijst erop dat de leidinggevende van Verweerder per mail van 18 oktober 2019 expliciet heeft verzocht om zijn hardware in te leveren een zijn laptop en telefoon niet meer te gebruiken. Ook wordt in dit mailbericht erop gewezen dat er alleen contact met klanten mag zijn na afstemming met de bank. Verweerder is echter autonoom blijven opereren, terwijl hij de informatie-uitwisseling had dienen af te stemmen met zijn leidinggevende.
 - DSI geeft met betrekking tot het privébelang dat Verweerder had bij de klantenbestanden aan dat door zijn nieuwe werkgever klantgegevens van de bank zijn aangetroffen in een digitale map bij zijn nieuwe werkgever. Verweerder had dienen te begrijpen dat de aanwezigheid van een privébelang hem in een belangenconflict kon brengen.
- 5.2 Verweerder heeft in aanvulling op het verweerschrift in het kort nog het volgende naar voren gebracht:
- Verweerder heeft niet 'opeens' na het ondertekenen van zijn vaststellingsovereenkomst meer gegevens van zijn werk e-mail naar zijn privé e-mail verzonden dan daarvoor gebruikelijk was. Dit kan Verweerder nu echter niet meer bewijzen.
 - Verweerder heeft nooit vertrouwelijke gegevens met derden gedeeld. Ook zijn deze gegevens nooit voor derden toegankelijk geworden.
 - Verweerder wijst op jurisprudentie van de Tuchtcommissie waarin een boete van gelijke omvang is opgelegd vanwege schending van artikel 7.1.2 en 7.1.3 van de Gedragscode, waarbij sprake was van oneerlijk marktgedrag. Dit is bij Verweerder niet het geval en hij heeft hij de informatie ook niet op een ander manier in zijn eigen voordeel gebruikt.

Uitspraak

2022-001

6 De beoordeling van de klacht

- 6.1 De Tuchtcommissie legt aan haar beoordeling van de klacht het uitgangspunt ten grondslag dat van een bij DSI geregistreerd persoon steeds verwacht wordt dat op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan met vertrouwelijke informatie.
- 6.2 De kern van deze kwestie betreft de vraag wat in de praktijk verwacht mag worden van een medewerker die met vertrouwelijke gegevens werkt.
- 6.3 Naar het oordeel van de Tuchtcommissie blijkt uit het klachtrapport en uit hetgeen door DSI ter zake op de zitting is verklaard niet dat de bank het interne beleid ten aanzien van de omgang met vertrouwelijke gegevens – waaronder het geactualiseerde Handboek Informatiebeveiliging – genoegzaam bij haar medewerkers, waaronder Verweerder, onder de aandacht heeft gebracht. Onder die omstandigheden gaat de Tuchtcommissie ervan uit dat Verweerder in ieder geval niet met de inhoud van het bedoelde handboek bekend was.
- 6.4 Dit neemt evenwel niet weg dat Verweerder naar het oordeel van de Tuchtcommissie verwijtbaar heeft gehandeld. Van een senior relatiemanager met jarenlange werkervaring mag verwacht worden dat hij zich realiseert welke risico's gepaard gaan met het per e-mail verzenden van vertrouwelijke informatie buiten de beveiligde omgeving van de bank om. Door het verzenden van vertrouwelijke gegevens naar zijn privé e-mail alsmede het opslaan van deze gegevens buiten de beveiligde omgeving van de bank, heeft Verweerder in strijd gehandeld met de artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5 en 7.1.7 van de Gedragscode.
- 6.5 Ook had Verweerder oog moeten hebben voor de (mogelijke) schijn van belangenverstrengeling die zijn handelen met zich bracht. Verweerder heeft onvoldoende zorggedragen de schijn van belangenverstrengeling te voorkomen en heeft daardoor tevens in strijd gehandeld met artikel 7.1.8 en 7.2.1 van de Gedragscode.
- 6.6 De Tuchtcommissie rekent het Verweerder voorts aan dat hij – met name na het tekenen van de eerste vaststellingsovereenkomst – niet transparant is geweest in zijn communicatie met de bank. Verwijtbaar is dat Verweerder niet in overleg is getreden met zijn leidinggevende danwel een andere medewerker van de bank, maar zonder overleg vanuit huis werkzaamheden is blijven verrichten voor klanten van de bank terwijl er specifieke instructies waren gegeven dat dit alleen mocht gebeuren nadat Verweerder met de bank in overleg was getreden. Verweerder heeft ook hierdoor in strijd met de Gedragscode gehandeld.
- 6.7 De Tuchtcommissie heeft geconstateerd dat Verweerder zelfinzicht heeft getoond, doordat hij schriftelijk en ter zitting heeft aangegeven dat hij – achteraf gezien – beseft dat hij de gegevens beter niet had kunnen versturen. Ook blijkt uit het klachtrapport en het dossier dat Verweerder al op diverse wijzen de nadelige gevolgen heeft onderhouden van zijn handelswijze. Dit betreft onder meer de sancties die deel uitmaken van de tweede vaststellingsovereenkomst tussen Verweerder en de bank.

Uitspraak 2022-001

6 De beslissing

- 7.1 De Tuchtcommissie oordeelt dat sprake is van een ernstige overtreding van de normen van professionaliteit, deskundigheid en integriteit zoals neergelegd in de artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5 en 7.1.7, 7.1.8 en 7.2.1 van de Gedragscode, waarop de klacht is gebaseerd. Daarmee acht de Tuchtcommissie de klacht van DSI gegrond.
- 7.2 De Tuchtcommissie neemt wel in overweging hetgeen is opgemerkt in paragraaf 6.7.
- 7.3 De Tuchtcommissie legt aan Verweerder de maatregel van een berisping op.
- 7.4 Mede omdat het onderzoek en het opstellen van de klacht geruime tijd in beslag heeft genomen en de openbare registratie van Verweerder hangende het onderzoek is opgeschort, geeft de Tuchtcommissie DSI in overweging om de sanctie in afwijking van het bepaalde in artikel 12.17 van het Algemeen Reglement gedurende een periode van zes maanden te tonen in het DSI-register in plaats van de in paragraaf 3.4 vermelde door DSI voorgestelde periode van twee jaar.
- 7.5 Er wordt geen proceskostenveroordeling opgelegd.